

**BONITA
AVENUE**

Peter Buwalda

B O N I T A
A V E N U E

Roman

2010

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Copyright © 2010 Peter Buwalda
Omslagontwerp Studio Jan de Boer
Foto voorzijde omslag Nirrimi Hakanson images
Foto auteur Keke Keukelaar
Vormgeving binnenwerk Aard Bakker
Druk Koninklijke Wöhrmann, Zutphen
ISBN 978 90 234 5729 9
NUR 301

www.debezigebij.nl

‘Ik ben een natuurtalent. Ik weet wel dat eigen roem stinkt, maar toch is het zo. Judo is een keiharde, koelbloedige sport. Ik heb me vaak genoeg in mijn leven laten bedonderen en ik ben naïef, maar op de mat is het anders. Dan ben ik een rekenmachine.’

Wim Ruska

‘Ik ben voor jullie wat een gladiator voor de Romeinse burger was, weet je.’

Sasha Grey

I

Toen Joni Sigerius hem op een zondagmiddag in 1996 meenam naar de woonboerderij van haar ouders om hem officieel voor te stellen, gaf haar vader hem een hand die hem aan de stevige kant leek. ‘Jij hebt die foto gemaakt,’ zei de man. Of was het een vraag?

Siem Sigerius was een gedrongen, donkerbehaarde kerel met een stel oren waarnaar je meteen moest kijken; ze waren kroppig, ze leken gefrituurd, en omdat Aaron geïudood had wist hij dat het bloemkooloren waren. Je kreeg ze van mouwen van ruig katoen die er almaar langs schuurden, door de schelpen steeds weer te laten opfrommelen tussen harde lichamen en ruwe matten, er hoopen zich bloed en pus op tussen het kraakbeen en de babyzachte huid. Wie daar niets aan deed, bleef zitten met verharde zwellingen en bulten. Aan Aarons eigen hoofd zaten twee doodgewone, ongeschonden perzikoortjes; bloemkooloren waren voorbehouden aan kampioenen, aan monomane kerels die avond aan avond over de tatami schoven. Je moest zo’n kropoor verdienen, er verdwenen manjaren in. Het leed geen twijfel dat Joni’s vader ze als eretekens droeg, als een bewijs van werklust en mannelijkheid. Wanneer Aaron vroeger tijdens toernooien tegenover zo’n geoormerkt dier kwam te staan, sloeg de angst hem om het hart; voor hem was een bloemkooloor aan de einder slecht nieuws, hij was een waardeloze wedstrijdjudoka. Om te verbergen dat hij onder de

indruk was, antwoordde hij: ‘Ik maak aan de lopende band foto’s.’

Sigerius’ oren bewogen kort. Zijn kroezende haar zat viltig kortgeknipt op zijn platte, brede hoofd. Hoewel hij gekleed ging in pakken of corduroy broeken en poloshirts van Ralph Lauren, de tuniek van de werkgever, van de arrivé, zou je hem op grond van die oren en dat buffelachtige lichaam niet inschalen als iemand die leiding gaf aan een universiteit, laat staan dat je zou geloven dat hij gold als de grootste Nederlandse wiskundige sinds Luitzen Brouwer. Een man met zijn fysiek verwachtte je in de bouw, of ’s nachts aan de snelweg in een fluorescerend hesje achter een bak met teer. ‘Je weet best welke foto ik bedoel,’ zei hij.

Joni, Joni’s zusje Janis, zijn vrouw Tineke, iedereen in de grote herenkamer wist welke foto Sigerius bedoelde. Het ging om de foto die ongeveer een jaar eerder op groot formaat was afgedrukt in het blad van Tubantia University, de kleine campusuniversiteit in de bossen tussen Hengelo en Enschede waarvan Sigerius rector magnificus was. Hij stond erop aan de oever van het Amsterdam-Rijnkanaal, zonder kleren op een stropdas na, wijdbeens met zijn blote voeten in modderig, platgetreden gras, met onder zijn voorzichtig bollende vijftigersbuik duidelijk zichtbaar zijn geslachtsdelen. De foto werd de dagen erna overgenomen door vrijwel alle landelijke dagbladen, van *NRC* tot *De Telegraaf*, en uiteindelijk zelfs door *Bild* en een dagblad in Griekenland.

‘Ik heb een vermoeden,’ gaf Aaron toe, zich afvragend of Joni haar vader had bijgepraat of dat Sigerius hem gewoon herkende: de lange kale fotograaf van *Tubantia Weekly* die tijdens publieke optredens als een paardenvlieg met een spiegelreflex om de rector heen zoemde. De laatste mogelijkheid vond hij vleien-der, zoals iedereen het op de campus vleierend zou vinden opgemerkt te worden door de charismatische man die nu zijn hand stond fijn te knijpen.

Siem Sigerius was sinds zijn aantreden in 1993 het blakende mid-